

STRAFFESYSTEMETS FORMÅL

Straffesystemets formål har tre sider:

1. At straffe de skyldige i en forbrydelse, hvilket fungerer som en *kaffara* (rensning) og renses dem.
2. At udgøre en afskrækkelse for samfundet fra at begå kriminalitet.
3. At være et middel til gengældelse for dem der er ofre for en forbrydelse.

STRAFFESYSTEMETS PRINCIPPER

Muslimen er ansvarlig for enhver handling han/hun har begået og til enhver forbrydelse er der en straf som vil blive eksekveret af Staten.

Sådan et princip er vigtigt, fordi det ikke kun beskytter samfundet, men ved at man tager straffen for disse forbrydelser via en Shari'ah domstol, fjernes straffen i det Hinsides. Den agerer som en *kaffara* (rensning), og er et middel til angren, og at søge tilgivelse. Muslimer skal huske, at Allah ﷻ er Alvidende, og vil holde os ansvarlige for alle vores handlinger. Altså er det bedre at man tager straffen i dette liv og oprigtigt angre til Ham ﷻ, frem for at tage straffen i det Hinsides.

Mange Muslimer i Sendebudet Muhammads ﷺ levetid indrømmede deres forbrydelser som straffes hårdt, for at de kunne undgå gengældelse for deres gerninger på Dommens dag. Det berettes af Abu Dawud med hensyn til en mand som indrømmede en illegal seksuel handling, hvis stening blev beordret, at Muhammad ﷺ sagde, **"Han er mere betragtelig hos Allah end duften af Misk (parfume)."**

STRAFFEN BØR UNDGÅS SÅ MEGET SOM MULIGT

Dette gælder, idet straffens strenghed tjener en primær rolle som en afskrækkelse. Ethvert bevis, der er tvivlsomt eller indirekte (indicier), vil afværge straffen. Det berettes i Muhammads ﷺ *seerah*, hvorledes han gjorde sit yderste for at afværge straffen da individer bedte om at straffen skulle eksekveres over dem. Det berettes, at han ﷺ sagde, **"At befri en kriminel ved en fejl, er bedre end at straffe nogen fejlagtigt."**

Profetens ﷺ kone 'Aisha sagde: **"Afværg straffen så meget I kan. Finder I en udvej for en muslim, så slip ham fri. Hvis imamen laver fejl i at give sin tilgivelse, er det bedre for ham end at han skulle begå en fejl i at eksekvere straf."**

På den måde så vil ugyldige domme eller uberettigede straffe stort set være ikke-eksisterende i de islamiske retssale, på grund af den tunge bevisbyrde.

Islam forskriver straffe til at beskytte og den værner om seks ting for alle statens borgere, omend muslimer eller ikke-muslimer:

1. Anskuelse
2. Ære
3. Forstand
4. Ejendom
5. liv og,
6. Afkom

Anskuelse: Den islamiske verdensanskuelse er livsstilens (deen) søjle, og skal beskyttes som en kostbar juvel. Derfor bliver enhver der ønsker at forlade Islam, efter at have omfavnet den, og efter at have fået råd om det, tildelt dødstraf. Den samme straf gælder enhver der bagvasker Islams anskuelse.

Hvad angår ikke-muslimerne, sikrer denne ayah fra Qur'anen:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾

”Der er ingen tvang i deen (livsstil).” [MOQ al-Baqarah 2:256]

at ikke-muslimer ikke tvinges til at blive muslimer, og deres ret til at praktisere deres religion beskyttes.

Ære: Kvinderne i Islam er en ære (*'ird*), og de skal beskyttes fra enhver skade, bagvaskelse og fornædning. Altså beskytter Islam kvinders værdighed, ved at straffe selv dem der bagvasker dem. Derudover beskytter Islam folks ære, ved at straffe dem der spreder sladder om dem. Den der dømmes rigtigt for at gøre dette, straffes med firs piskeslag.

Forstand: Brugen af alkoholiske drikke og enhver anden substans, som tilslører forstanden, er forbudt i Islam. Dermed fjernes alle de sociale problemer, som er en uundgåelig konsekvens af sådan et forbrug. Straffen for brugen af den slags substanser er firs piskeslag.

Ejendom: Islam beskytter alle borgeres rigdom ved at fastsætte en streng straf, eksempelvis afhugning af tyvens hånd, som er underlagt alle de betingelser der gælder her (såsom værdien af varerne, stedet hvor varerne bliver opbevaret osv.).

Liv: Muhammad ﷺ sagde: **”Muslimens blod er mere værd end Ka’baen, og alle dens omgivelser.”** Straffen for mord er døden, men den afdødes familie har retten til at tilgive og modtage blodpenge.

Afkom: Islam garanterer anerkendelsen af folk og deres børns korrekte afstamning, og sikrer at intet barn fejlagtigt tilskrives andre end folk fra deres egen herkomst. Dette opnås primært ved at forbyde og straffe for ulovlige seksuelle relationer.

KONKLUSION

Det retslige system og den islamiske stats straffe blev implementeret til enhver tid, fra profetens tid i madinah, da han ﷺ oprettede den første islamiske stat. Den afgjorde stridigheder blandt folk, beskyttede fællesskabets legitime rettigheder, og sikrede at de bemyndigede gav statens borgere hvad de var berettiget til, der stemte overens med Islams Shari’ah. Den gjorde alt dette på en overlegen måde, således at den fik universel anerkendelse for den retfærdighed og berettigelse, den skænkede dem, der var beskyttet af den.

Men den styrke og autoritet, som retssystemet i Islam tilbyder, bygger ikke på strenge straffe eller streng undertrykkelse af folk. Derimod ligger dens styrke i det faktum, at det udspringer fra den islamiske *'aqidah*, som er istand til at behandle alle problemer, der kan opstå i livet, og at dens implementering og lydigheden til den betragtes som en *'ibadah* (tilbedelse). Således har historien vist at det kun var i et relativt lille antal af sager, hvor retssystemet måtte ty til at straffe folk.

Mentaliteten der går ud på at adlyde Allah ﷻ og afsværge forbrydelser, som systemerne i den islamiske stat - som er en integreret helhed, det retslige system er en del af - indprenter i folk, er nok til at sikre, at retfærdighed og harmoni hersker i samfundet, og at forbrydelse er en perifer aktivitet.

Kilde: www.risala.org